

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/850

z dnia 19 kwietnia 2023 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1806 wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizey podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Kosowo *)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 ⁽²⁾ zawiera wykaz państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizey podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Treść wykazów państw trzecich określonych w załącznikach I i II do tego rozporządzenia powinna być i pozostawać zgodna z kryteriami określonymi w tym rozporządzeniu. Odniesienia do państw trzecich, w przypadku których nastąpiła zmiana sytuacji pod względem tych kryteriów, powinny zostać przeniesione odpowiednio z jednego załącznika do drugiego załącznika.
- (2) Kryteria, które należy uwzględnić przy określaniu – na podstawie oceny poszczególnych przypadków – państw trzecich, których obywatele objęci są obowiązkiem wizowym lub są z niego zwolnieni, są ustanowione w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806. Kryteria te odnoszą się do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków zewnętrznych Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 marca 2019 r. (Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 877) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 9 marca 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizey podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

- (3) Kosovo spełniło wymogi planu działania na rzecz ruchu bezwizowego. Na podstawie oceny różnych kryteriów wymienionych w art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1806, należy zwolnić posiadaczy paszportów wydanych przez Kosovo z obowiązku wizowego podczas podróży na terytorium państw członkowskich. Zwolnienie z obowiązku wizowego będzie oznaczać, że cały region Bałkanów Zachodnich będzie podlegał tym samym przepisom wizowym.
- (4) Należy zatem przenieść Kosovo z części 2 załącznika I do części 4 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/1806. Zwolnienie z obowiązku wizowego powinno być stosowane wyłącznie do posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych przez Kosovo zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO). Zwolnienia tego nie należy stosować przed datą uruchomienia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽³⁾, lub przed dniem 1 stycznia 2024 r., w zależności od tego, która data przypadnie wcześniej.
- (5) Bez uszczerbku dla stanowiska państw członkowskich w sprawie statusu Kosowa, w okresie poprzedzającym datę, od której zwolnienie z obowiązku wizowego będzie stosowane w praktyce, istotne jest, w stosownych przypadkach, aby zostały zawarte umowy lub uzgodnienia o readmisji z państwami członkowskimi, które nie mają jeszcze takich umów lub uzgodnień. Po zawarciu tych umów lub uzgodnień Kosovo ma je w pełni wdrożyć, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady non-refoulement zapisanej w przyjętej w dniu 28 lipca 1951 r. Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.
- (6) Kosovo poczyniło znaczne postępy w odniesieniu do wszystkich części rozdziału II swojego planu działania na rzecz ruchu bezwizowego. Aby zapewnić odpowiednie zarządzanie migracją i zapewnić bezpieczne otoczenie, Kosovo powinno dążyć do dalszego dostosowywania swojej polityki wizowej do polityki wizowej Unii.
- (7) Zwolnienie z obowiązku wizowego jest uzależnione od stałej realizacji wymogów przewidzianych w planie działania na rzecz ruchu bezwizowego z Kosowem. Komisja ma aktywnie monitorować realizację tych wymogów oraz dostosowywanie polityki wizowej w ramach mechanizmu zawieszającego na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806. Unia może zawiesić zwolnienie z obowiązku wizowego zgodnie z tym mechanizmem, o ile warunki w nim określone zostały spełnione.
- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁴⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁸⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽¹⁰⁾.
- (12) W odniesieniu do Cypru oraz Bułgarii i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2018/1806 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części 2 załącznika I skreśla się tekst w brzmieniu:

„— Kosowo w rozumieniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.”;

- 2) w części 4 załącznika II dodaje się tekst w brzmieniu:

„Kosowo * (**) (***)

* Użycie tej nazwy pozostaje bez wpływu na stanowiska dotyczące statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

(**) Zwolnienie z obowiązku wizowego stosuje się wyłącznie do posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych przez Kosowo zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

(***) Zwolnienie z obowiązku wizowego stosuje się od daty uruchomienia europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiającym europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniającym rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1), lub od dnia 1 stycznia 2024 r., w zależności od tego, która data przypadnie wcześniej.”.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 kwietnia 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL
